

Älskade, hatade tid

Under tiden som hemlös i Stockholm var Convictus Södermalm, Vardagsrummet, min enda trygga plats att komma till. Jag var ofta vilsen och det enda som drev mig att på något vis att fortsätta och inte ge upp var Convictus trygga lokal. Att man inte kunde komma påverkad hjälpte mig att låta bli drogerna. Mer än en gång fick jag broderlig, systerlig och moderlig närhet, ömhet och genuin kärlek. Jag fick tvätta av mig gatans skam som jag kunde känna stundvis. Jag fick kläder som fick mig att känna mig hel, inte bara materialistiskt utan från djupet inifrån, även känslomässigt. Jag fick sätta mig vid stora bordet och dela en familjemiddag, kände mig älskad och viktig. Convictus dömer inte. Ni ställde upp fler än en gång och det räddade mitt liv.

Raoul

Älskade hatade tid

Älskade hatade tid som bara går och går

jag förlorade dig men idag är du min

värmen från solen kommer snart och jag vågar tro på en vår

tack min lyckliga stjärna att straffet bara blev nåt år

Blickar raskt och snabbt i livets backspegel

och äntligen igen är jag fin

ja äntligen igen är jag faktiskt min

Vackraste, finaste, brinnande själ

som månens ljusaste strimma

kom du in i min värld

Utanför din välkomnande dörr där jag så ofta stod
med handen min så sliten och tård
jag ändå i dörren din stod
Med blicken din genom fasaden
min ja du faktiskt skar
och för en stund mellan klockan tolv och sju
var du allt jag har
I en värld så dystert, kall och grå
lyste du upp mot mig likt en glimmande diamant
och allt runt omkring mig av misär, sorger och strid
så simpelt försvann
För i ditt vardagsrum fanns din kärlek
omkring mig precis överallt
jag kan aldrig du brinnande eldsjäl nog tacka
för det goda som du hos mig såg
För när jag i livets djupaste svacka
du kvar på perrongen så står
jag ser dig från fönstret på ett norrgående tåg
du ska veta att tack vare dig, ditt finaste hjärta
jag en gång får uppleva VÅR

Text: Raoul, Häktet Bomhus

Foto: IngelaS